

Úvodem

Mé editorské činění spočívalo v tom, proplést všechny příspěvky do harmonické mandaly. S vědomím souvislostí. A mnohokrát se na ten obraz podívat. Novýma očima. Znova a ze všech možných stran. Poprosil jsem o pomoc několik autorů, přátel. Vytvořili jsme jakousi redakční radu. Jako zvláštní hvězdu. Její paprsky osvěčují různé krajiny. Od básníků přes duchovní myslitele až po undergroundové umělce.

Sborník *Cesty proměny* jsem stavěl intuitivně. Sešly se silné texty mnohých forem: básně, písně, prózy, eseje... i zajímavé ilustrace. Vznikl barevný obraz, který vypovídá jak o době, tak o příběhu člověka: letí výškou a padá hloubkou. Kniha dlouho zrála, samu sebe dotvořila. Mohla by vypadat jako každý pes, jiná ves, avšak citlivý čtenář najde jistě konstantu, a tou je proměna. Sebe a tím i společnosti.

Cesty proměny jsou poselstvím tvůrčích lidí, kteří neztratili srdce, vnímavost k celku. Nyní, když je to tak důležité...

P. Z., léto 2017

TOMÁŠ
VONDROVIC
×

Modlitba k Panně Marii

Maria, jitřní hvězdo, shlédni
z nitra nebe sem,
na ostrov, s nímž se potápím
do hlubin marnosti!
Neumím volat odjinud
než ze své slabosti –
Maria, Panno, pomoz mi
Ač nejsem dobrý – jsem!

Před neláskou a nevírou
skrývám se u dna,
Chraň nás, Milosrdně moudrá,
Moudře Milosrdná

Ty, která stojíš pod křížem
a trpíš se Synem,
Růže, planoucí do noci
skrz rosné krůpěje –
stůj při mně přes mou nestálost,
dodej mi naděje!
Maria, Matko, pomoz mi
Ač nejsem dobrý – jsem!

Zažehnej nenávisť a strach
má přání protichůdná,
Ty, Milosrdně moudrá,
Moudře Milosrdná

Před Tebou má pýcha
hlavu sklání,
Tebe, Vlídná, prosím
o zastání,
z Tebe čerpám mír
i usebrání

Maria, jitřní hvězdo, matko Ježíšova,
očisti mě myšlenky, mé skutky i má slova
Amen.

Hvězda

Stella maris –
Stella matutina
Nad mořem vína
střídou cest

Regina coeli
S věncem hvězd
Paní a Plášť
Ta-Jež-Jest

Zrnaté stříbro
v slunci se třpytí
jak voda v síti
šupina slídy

Na horách Idy
Děfátko sytí
Za noci svítí
Srdce Pěst

*Regina coeli
Věnc hvězd
Nad mořem vína
střídou cest*

*Paní a Plášť
Ta-Jež-Jest*

Ani Bůh neví
Kde kalí šípy
Kolikrát zjeví
se s kolika cípy
Obrovská zornice
Úžasné chřípí
Zeleň – ornice
tajných gest

*Regina coeli
S věncem hvězd
Panna Panen
Matka Matek
Voda Plamen
Popel Pyl
Poslední cíl
První sňatek
Předvěký svátek
Zář nad městem měst*

*Nad střídou cest
mořem barvy vína –
ó, Stella maris
Stella matutina*

*Regina coeli
Věnc hvězd*

*Paní a Plášť
Ta-Jež-Jest*

Království pole (Malchut)

Světelnou brázdou boží
rozzrývá pluh Pluh s hrotem
srdce Rve hloží
V zrně dlí Bůh

Jeho kněz – zestárnul – žvaní Lež
na lež svět vrší

Mysleme na Naši Paní: déšť
mlčí Prší

Kosmos sní – zelený klásky
Mágové děcku se klaní

Déméter, Matko, jsme tady Mysleme
na Naši Paní

Ticho

(Karlů Hlaváčkovi)

Celý den dřů se Projít dvěma body
Oběma naráz – skrze hmoty síto
Lámu si páteř srdce rty
A skok se nedaří Ne člověk neumí to

Hrál kdosi na hoboř Slyš, dvojnost v tichu pálí
Hrál ve tmách Ohně-vody, jak vás spojit
Zní smích mých bohů, smích mých rodičů: Jen Jeden,
dvojaký chlapče, svede dvěma body projít

Jediná brána vede středobody –
Je v listu, vodě, v oku zvěře, v tobě
Ach, jaká škoda, že se jí tak bojíš
Tou přijdem, vejdem – vezmeme tě k Sobě

A zase

A k ránu začalo zas s deštěm sněžit
Tak znovu pod zem zase zadrž dech
A nebuď pyšný nemusíš to přežít
Ty hrby na duších ta bahna na zádech
Orgie kupců slavobrány tupců
Protivný vítr noha sklouzla v blátě
Vítězný úsměv anonymních blbců
Čmoud prostřednosti Zvlhlé gatě
Tvář rámovaná mordami a škleby
Tohle už nevypadá na frašku
Kdo tady poztrácel ty hřeby
Jak se ti šlape Tomášku
Jen vydrž brzy rozpustí tě deště
Můj starý chrlič Chrlí z plných plic
A kdo jsi čistý očisti se ještě
A kdo jsi špinavý, do toho, přidej, víc

Na špínu mám svou zkamenělou tlamu
Ta vykašle ji mimo obvod chrámu

Koleda

Jdou mlhou a jdou pouštěmi
nemají vlastní území
a nepatří jim řeka

Tváří se dosti zmateně
nezáleží jim na ceně
každý pes na ně štěká

Pod hadry dary zašlých dob
leč Betlém zmizel beze stop
a světacval je leká

Tak hrbí se krok za krokem
vždyť doma nikdo prorokem
Bůh sám ví, co je čeká

Vida je, dědy-vševědy
Zazpívejme jim koledy
než zmrznou v Cestě Mléka

Díkůvzdání

A Tobě děkuji, mon Vieux-Věčný
za dar veršů, jež sis ve mně říkal
sobě pro radost

Mé smutky byly
Tvým smutkem;
chtěl jsem tě rozrušit

a Tys mne zklidnil

Fraktura felix

Évohé! Poprvé v životě
jsem si zlomil malíček
u pravé ruky a levou pomlátit!

Pravice ani levice nic nedělají
Má žena je mou pravou
i levou rukou

Jemně omývá
můj údiv –
a Maminka bolest se směje

To ti to trvalo
než sis uvědomil
že i malíček je Prst Boží

Že se odmalička
koupeš v Nesmrtelné lásce
Že jsi namočený

Světci

Smutný svatý
špatný svatý
Duše píseň
Tělo šaty

Šat se vzdouvá
jako v tanci
Tančí, tančí
ztroskotanci

shazující
marná zdání
Věru šťastné
ztroskotání

stojí-li nás
pouze šaty
Smutný svatý
špatný svatý

Královská cesta

Má prsa i v kašli si přejí
porodit hvězdu

Má prsa i ve spánku čekají a velmi touží:
kdy se už vynoří hvězda

City se odpaňují ve spirálách
Barevné páry nemají už kořen

Počítám-modlím se písni, kdy se už zjeví
ta která rozzáří mé skály

ta která tajně zrodí v bérce dítě
ta jež mne probodne zevnitř – jež mne uzdraví

Ilustrace Erika Čičmanová

PAVEL
HEROT
x

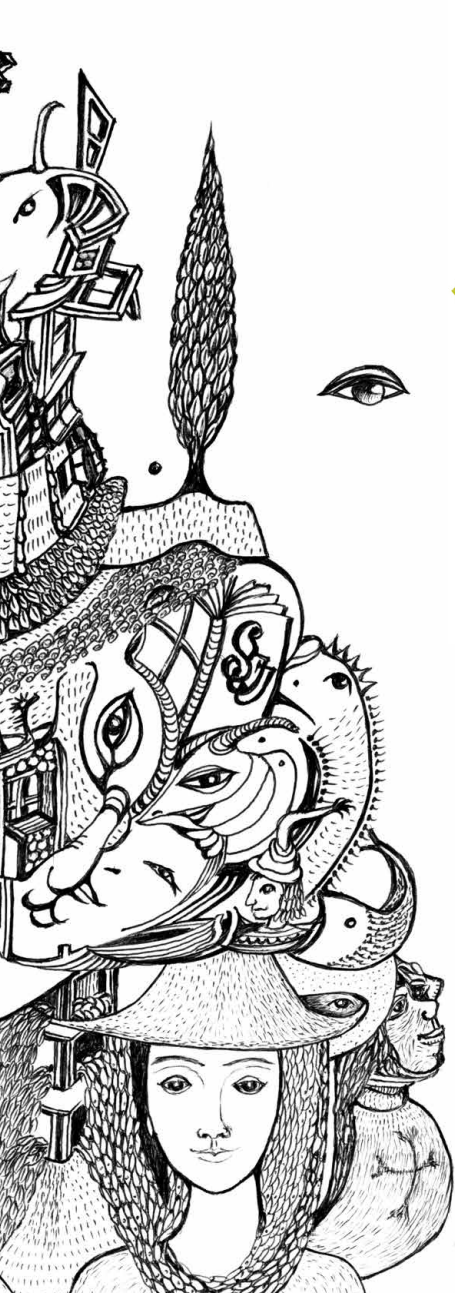
Ještě že není vymalováno

Ztracen v běžné orientaci vteřin současnosti
Jak to prase celý den válím se v posteli
S požehnáním nudy shůry i přírody
na stropě sleduji výjevy
Obrazce fleků a plísni

Fascinován velkolepou tvůrčí extází
volám: „Můj drahý Michelangeli
nad mou postelí spí hlava tvého Davida
velkolepého pastýře víry“
Volám: „Můj drahý Vinci
nad smysly mými povznesla se Madona tvá
Rukou mi pokynula
otevřela ústa a řekla:

„Neboj se a vejdi
do fantazie své.““

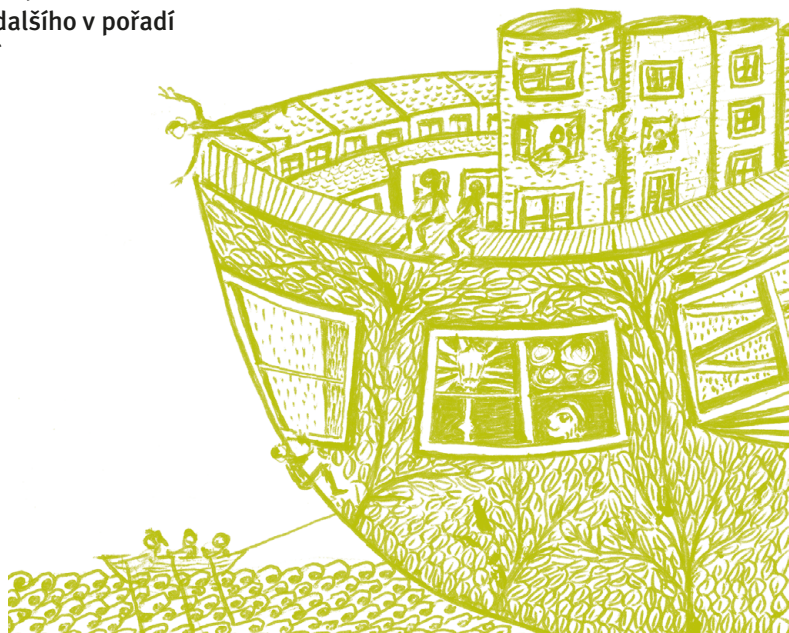

Pád do hlubin bolesti

Tam kde teče řeka smutku
a kterékoliv zření této řeky
přináší pláč pokoru a příměří
ticho je tam pod krvavou oblohou slz
kde stojí stín koho jsi miloval
a vyprávíte si příběhy se šťastným koncem
a vyprávíte si o všem co se stalo
nebo nemělo stát
Loučíte se a přitom věříte v pokrevní nerozlučnost
ve víru shledání...

Najednou je cítit kadidlo
slyšet světlo na kytaru hrát
Pozvolna otevírají se vám dveře
dveře pouze pro jednoho
a přitom jednou pro každého...

Slavnostně oblečený do svatebního obleku
Charon s uplakanýma očima se usmívá
šťastný že pro dalšího v pořadí
to špatné končí
Nové začíná

Panenka z porcelánu u kolovrátku hrající na starý flašinet a gumový neexistující satelit

Vytesaným obratlem verše
zimou zlomené
žalující růže spí
pod oknem
v naší zahrádce
Vytesaným obratlem
nedokonalého vidění
světla a skutků budoucích
v mé neskonalé
bloudící představivosti
a přitom veskrze
přibližující se
neochvějnou touhou
k myšlenkám Stvořitelovým
v tomto blahodárném bezvědomí
doma ve zdech kamenných
stavím každé ráno
torzo ostatků
tohoto světa

do podobenství každodenního
kříže sepjatých rukou
Dnes tedy vytesaným obratlem
Adamova žebra
do úplně první vzrostlé skály
ještě v nepřítomnosti lidstva
panensky ostrým hrotem
všeho nenarozeného
a tedy ještě nekřičícího
vytesávám první
svůj domov věčného klidu
svůj jestřábí úkryt
před sluncem
Poprvé a naposledy
se tak stávám
mírumilovným domácím
vyhnancem
a chcete-li
někdy i Člověkem

Květy na nebi

Tětíva smrti
je napnutá
zrychlený šíp
vyráží
do uschlých ptačích hnízd
vyklovat oči smutku
a kolážit
Lehce jemně lepit
barvami pomalované hvězdy
vedle mocné ruky Stvořitelovy
Jenom všichni ti
co od nás odešli
a jejich zástupy
věrných ví
proč najednou
tolik krásy
stalo se v domovině
vesmíru
když hvězdy domalovány
jsou něžnou barvou
Věčnosti
A my zde pýchou pokořeni
pokaždé když začne svítat
Světlo navštíví tuto zem
bloudíme po ní s Mojžíšem
a naivně hledáme zaslíbenou
zem